

[Chr. Christiansen.]

gende lovgivning om støtte for de færøske fiskere, ligesom vi også finder, at lovforslaget må forelægges og gennemføres af den danske rigsdag. Ud fra disse grunde kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

Thisted Knudsen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse her i tinget.

Thestrup: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag, idet jeg henviser til den begrundelse, der er givet i bemærkningerne til forslaget og i den højtærede justitsministers fremsættelse.

A. C. Normann: På mit partis vegne skal jeg også anbefale det foreliggende lovforslag. Da nu lagtingsformanden og justitsministeriet er enige om, at denne lovgivning hører hjemme i den danske rigsdag og skal flyttes herved igen efter den tid, hvori lagtinget har vedtaget en tilsvarende lovgivning, synes jeg, det er hensigtsmæssigt, at vi vedtager lovforslaget.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om bortfald af opkrævning af den bundne opsparings anden rate.

Tvangsopsparingen er for de mange skatteydere med små og mellemstore indtægter, som har fået pålagt denne forpligtelse, en meget tung byrde. Når omkostningerne ved prisstigningerne, de stigende skatter og de stærkt forøgede forbrugsaf-

gifter er afholdt, bliver der praktisk talt intet tilbage til opsparing. Indbetalingerne er for denne befolkningsdel kun blevet præsteret ved et indhug i spisekammeret eller garderoben eller i bedste fald ved anvendelse af feriepenge eller julespare-skillingerne, som var tænkt anvendt til anskaffelse af nyttegenstande til familien. Sådanne afsavn er ikke forenelige med sundhedsmæssige hensyn eller med blot nogenlunde glæde ved arbejdet.

Disse skyggesider ved tvangsopsparingen kunne ingen være i tvivl om, da forslaget var til behandling her i tinget. Det er da også betegnende, at tanken ikke just blev modtaget med fryderåb her i rigsdagen. Det var først, da alle andre muligheder for en stærk begrænsning af købekraften var glippet, at et forlig mellem de fire gamle partier blev opnået omkring denne opsparing. Den omstændighed, at regeringen ikke møder med forslag om forlængelse af denne lovgivning, må vel også tages som udtryk for, at der ikke på rigsdagen er stemning for en fortsættelse. Her spiller naturligvis den utilfredshed og den modstand ind, som tvangsopsparingen er stødt på ude i de bredeste befolkningslag, men det skyldes vel samtidig, at der også er en erkendelse af, at det, der i 1950 og begyndelsen af 1951 kunne tale for en skarp købekraftbegrænsning, som opsparingen jo er udtryk for, ikke længere vejer så stærkt til. Allerede i slutningen af 1951, da den skærpede opsparingsbestemmelse af 14. juni 1950 begyndte at virke, taltes der om, at opsparingen var ved at være overflødig. Beskæftigelsesnedgangen med deraf følgende fald i indtægterne for såvel arbejdere som arbejdsgivere var efter visse økonomers opfattelse en tilstrækkelig begrænsning af købekraften. Selvom man ikke var i stand til her fra denne talerstol at bestride denne købekraftbegrænsning og ej heller bagatellisere den, afslog flertallet dog at ophæve loven, da forslaget herom blev fremsat i oktober måned 1951.

I den seneste tid har forskellige national-økonomer, nu da indbetalingen af opsparingens anden rate er ved at blive aktuel, beskæftiget sig med hensigtsmæssigheden af at opkræve disse sidste penge. Cand. polit. Arne Lund har således i en artikel i „Skattepolitisk Oversigt“ rejst det spørgsmål, om det overhovedet konjunkturmæssigt er forsvarligt at opkræve anden rate her i foråret. Han siger således — jeg går ud fra, at jeg har lov til et meget kort citat —: